

نامه‌های رسیده

به نام خدا

با عرض سلام حضور آقای دکتر اژه‌ای ریاست محترم سازمان ملی پرورش استعداد‌های درخشان با تشکر از زحمات جنابعالی و مسئولین برگزاری همایش؛ برخورد می‌بالم که سعادت آن را یافتیم تا در جمع صمیمی دانش‌آموزان ادبی مراکز سمپاد حضور یابیم.

استعداد‌های ادبی - در سرزمینی که فرهنگ بالا و ادبیات غنی‌اش همواره شهره عالم است - غریب مانده است امیدواریم این ارج نهادن راهی باشد برای بهتر شدن و بهتر اندیشیدن و سبز ماندن دامن فرهنگ غنی ایرانی و اسلامی.

جادارد شما را ستایش کنیم به خاطر توجه و احترامتان به احساس‌های غریب و آشنایان و امیدواریم که در آینده بهتر از این‌ها شاهد برگزاری مراسم شب شعر باشیم.

گذشته از کاستی‌ها ... لطفی که داشت ما از شهرهای مختلف با طرز تفکر مشابه، چند شبی با هم بودیم و شاید به گونه‌ای توانسته‌ایم مکمل اندیشه‌های هم باشیم.

تصوّر ما از شب شعر سمپاد برنامه‌ای وسیع و باشکوه و با برنامه‌ریزی بسیار دقیق بود.

اما شاید این کاستی‌ها برای همایشی که برای اولین بار (برای دختران) برگزار شده است معمولی

باشد به هر حال از پذیرایی و لطف شما نسبت به خودمان بسیار بسیار سپاس‌گذاریم.

خدیجه ارزین از بابل

«به نام خداوند جان و خرد»

درگردهمایی و نشست‌هایی که دبیران محترم شاغل در مدارس استعدادهای درخشان مورخه ۸۱/۵/۷ داشتند پیرامون مسائل مربوط به درس ادبیات و زبان فارسی به بحث و تبادل نظر پرداختند و نظریات خوب و ارزشمند خود را در ارتباط با سه موضوع اصلی به شرح زیر بیان فرمودند:

۱- مسائل و مشکلات خاص کتب زبان فارسی در مقطع راهنمایی و دبیرستان؛ که اهم این موارد به

شرح زیر بیان شد:

○ کمبود وقت و نامتناسب بودن حجم مطالب با زمان تعیین شده به ویژه در دوره راهنمایی که در مدارس عادی ۵ ساعت و در مدارس سمپاد ۴ ساعت منظور شده است.

○ ضعیف بودن بخش‌هایی از کتاب‌های زبان و ادبیات فارسی با توجه به استعداد بالا و قدرت یادگیری خوب دانش‌آموزان این مراکز.

○ جامع نبودن مطالب از نظر ارتباط دوره راهنمایی با دبیرستان.

○ گنجاندن بعضی از مطالب ابتدایی در کتب دبیرستان و اتلاف وقت در این زمینه.

○ بیان چند مطلب مهم دستوری در یک درس و در چند تعریف کوتاه.

قابل ذکر است که این مشکلات خاص مراکز سمپاد نبوده و مربوط به کل مدارس کشور است و دست اندرکاران آموزش و پرورش مسئولیت برطرف کردن این معایب را دارند. دبیران دلسوز مراکز سمپاد راه‌کارهایی برای تقلیل مشکلات موجود ارائه داده‌اند که ذکر خواهد شد.

۲- موضوع دوم که مورد بحث حاضران در جلسه قرار گرفت تا حدودی مربوط به سمپاد و همکاری مسئولین این سازمان با دبیران محترم است که به شرح زیر می‌باشد:

○ نگرش مدیران مدارس نسبت به این درس و دروس اختصاصی و پایه بسیار متفاوت بوده و در بسیاری از موارد همکاری‌های مورد انتظار دیده نمی‌شود.

○ در مقطع دبیرستان کمی وقت مانع از آن شده که استعدادهای خوب و خلاق ادبی را به نحو مطلوب در دانش‌آموزان تقویت کرده و در نتیجه به همان شیوه‌ای که در مدارس عادی تدریس می‌شود در این مراکز نیز کار می‌شود.

○ دانش‌آموزان در این مراکز به واسطه بی‌توجهی مسئولین سمپاد و مدیران مدارس و همچنین اولیاءشان بهای لازم را به یادگیری ادبیات و زبان فارسی نداده و در نتیجه خطری جدی برای این سرمایه عظیم فرهنگی را می‌توان پیش‌بینی کرد.

○ جلسات این رشته درسی بسیار پراکنده و با فاصله زیاد صورت می‌گیرد که مسلماً نتایج خوبی از تشکیل این نشست‌ها به دست نخواهد آمد.

لازم به تذکر است که مسئولین سمپاد با توجه به اینکه خود واقف هستند که ادبیات با اینکه یک درس عمومی است ولی چون تمام و یا قسمت اعظم زندگی ما را فرامی‌گیرد پس می‌تواند در حد یک درس اختصاصی نیز ارزش داشته باشد پس تلاش بیشتری در برداشتن مشکلات موجود در این راستا داشته باشند تا با یاری خداوند و زحمات معلمین، این سند و هویت ملی ما به دست نخبگان این سرزمین بیفتد نه آنان که مخالف آزادی‌های فکری و فرهنگی و ... ما هستند.

۳- موضوع سوم بحث پیرامون راه کارهای پیشنهادی همکاران عزیز برای دست یابی به نتایج مثبت و ارزشمند بود که این موارد مورد توافق همگان قرار گرفت:

○ افزایش حداقل ۱ ساعت در هفته برای این کتب.

○ تشکیل گروه‌های آموزشی همچون گروه‌های ریاضی و فیزیک.

«بنابر نظر همکاران یک گروه ۵ نفره از دبیران با تجربه و پیش‌کسوت و یک نفر به عنوان دبیر این گروه که هماهنگ‌کننده و ارتباط دهنده سایر مراکز به گروه مورد نظر باشد.»

○ تبادل نمونه سؤالات شهرستان‌ها به منظور آگاهی از روش تدریس‌های مختلف.

○ تلاش مدرسین این رشته در جذب دانش‌آموزان و ایجاد علاقه قلبی توأم با حسن مسئولیت در مقابل حفظ هویت ملی و فرهنگی و تقویت روحیه شعردوستی و ادب‌پروری در آن‌ها.

○ تدوین کتب و جزوات تکمیلی و یک نواخت برای سراسر مراکز سمپاد.

امید می‌رود که مسئولین محترم به خواسته‌های دبیران این رشته که حاکی از عشق و علاقه به دانش‌آموزان و سرزمین اسلامی و حفظ استقلال فرهنگی که شالوده و زیربنای تمامی مسائل دیگر است می‌باشد توجه فرمایند و اگر بی‌تفاوت و با نگاهی سرد به این درخواست‌ها پاسخ داده شود قطعاً موجب دل‌سردی و در نتیجه بی‌تفاوتی ایشان شده و این موضوع نتیجه‌ای منفی برای دانش‌آموزان و اهداف آموزشی سمپاد خواهد بود.

از خداوند متعال برای تمامی خدمتگزاران به این سرزمین پاک طول عمر و سلامتی درخواست می‌کنیم

با تشکر: گروه ادبیات

تدوین: فرشته رحمت آبادی، نصرت الله کیاقادی

به نام خدا

خدمت پدر عزیز و مهربان سمپاد عرض سلام و خسته نباشید دارم و امیدوارم که همیشه سلامت و تندرست باشید. با اجازه‌ی شما می‌خواهم کمی از مسابقات قرآن بنویسم:

○ راستش وقتی به من گفتند برای کشوری انتخاب شده‌ای، همه‌ی دوستانم اولتیماتوم دادند که: رتبه‌ی اول مال خودته! تا خواستم بگویم حداقل بگذارید مسابقه را بدهم بعد، مهلت ندادند و تازه پیش‌پیش شیرینی هم گرفتند!

خلاصه هرچی بود و نبود، باکلی سفارش سوغاتی به طرف کرمان راه افتادیم. به هر طریقی که هم بود مسابقه را دادیم و چشم به راه نتیجه ماندیم.

مثل اینکه همیشه رسم مسابقات قرآن این است که اختتامیه‌ی هایش را نصف شب برگزار کنند. نصف شبی، همه رفتند اختتامیه. کمبود وقت هم که چاشنی مسابقه است. سرشام تازه قاشق اول را در دهانم گذاشته بودم که بغل دستیم یکی به پهلویم زد و گفت: «یکی در میان بخور! الان اختتامیه شروع می‌شه!» مثل اینکه آقای ناصرزاده هم متوجه کمبود وقت شده بودند. چون سخنرانیشان را یک بار نه، بلکه دوبار سانسور کرده بودند!

بله، خلاصه نتیجه‌ها اعلام شد و چیزی هم از آن قابها، که هم اندازه خودم بودند، به من نرسید. دلم را هم صابون زدم که: انشالله سال بعد و سال‌های بعد!

بله دیگر، دم دمای صبح! برگشتیم خوابگاه و فردایش هم برگشتیم شهر خودمان!

فردا که رفتم مدرسه، دیگر نتوانستیم دل همکلاسیهای بامزه و با ذوقم را سنگ پا بمالم! ولی مثل اینکه خانمها دست بردار نبودند. چون باز هم یه شیرینی دیگه گرفتند به این بهانه که: این شیرینی را به عنوان نذری بده، آنوقت خدا نذرت رو قبول می‌کنه، سال بعد از اول هم اول تر می‌شی!

○ آقای اژه‌ای عزیز! از شوخی که بگذریم، مسابقات قرآن امسال واقعاً به خیلی‌ها چسبید! من مخصوصاً خودم را عرض می‌کنم که برای اولین بار بود که تا این مرحله پیش آمدم!

خداوند را شاکریم که به ما موهبت قرآن خواندن و قرآنی بودن را اعطا کرد و شما را نیز واسطه‌ای برای این امر خداپسندانه و الهی (مسابقات قرآن) نمود. امیدوارم که این مسابقات همچنان خط سیر خود را ادامه دهد و شما نیز پویا و پایا باشید. خداوند یار و یاورتان باشد.

م. نصیری

راهنمایی فرزنانگان همدان

خدمت سرپرست و ولی دانش آموزان

جناب حجة الاسلام دکتر اژه‌ای

با توجه به اینکه به من گفته‌اند صحبت کردن با شما باعث تضييع خودم می‌شود ولی شما در لباس پدرم هستید و به اندازه ایشان دوستان دارم و با فوت ایشان بیشتر احساس فرزندى و تعلق نسبت به شما می‌کنم.

و از اینکه نامه را بد خط و از سر عجله و بدون پاکت خدمت شما می‌دهم عذر می‌خواهم ولی این تنها درد من نیست درد کلیه دانش آموزانی است که من و شما دوستان داریم.

مشتکرم و. ر.

بسمه تعالی

با سلام و تشکر از توجه شما به دبیران و سعی در ایجاد آموزش روشهایی که ایجاد خلاقیت کند. سؤال من این است چگونه می‌شود دانش آموزان را در کلاسهای ۳۲-۳۸ نفره نشانند در حالیکه تمام توجه او به این است که کجا بنشینند که تخته را ببیند و یا چگونه از کلاس بیرون رود که به آبخوری برسد که با توجه به نداشتن آب سرد یواشکی سرخیچال مدرسه یا دفتر معلمان رود تا جرعه‌ای آب سرد بنوشد.

یا چگونه حدود ۹۰۰ دانش آموز از ۸ توالی مدرسه استفاده کنند. به چه شکلی زمان را تقسیم کنیم که در حدود ۹ ساعتی که از زمان خروج از خانه تا خروج از مدرسه می‌گذراند یکبار در روز بتواند فرصت استفاده از آنرا بیابد. هر روز تعداد مجروح و زخمی و سوخته بر سر استفاده از گرمکن غذا، رسیدن به آبخوری و استفاده از دستشویی به دفتر می‌آورند.

در حالیکه در فصل تابستان لبان دانش آموز و معلم به علت گرما می‌ترکد و عرق می‌ریزند در کلاسهای فاقد کولر و یا کولر خراب بسر می‌برند. و با وجود دبیرانی که هر روز بنا به بی تجربگی و ضعف از طرف دانش آموزان مورد تهدید قرار می‌گیرند و یا اعتصاب دانش آموزان منجر می‌شود. ما همیشه به دانش آموزان قول شما را وعده داده‌ایم که اگر شما هیچ ندارید یکدیگر را دارید دوستان هم سطح و همفکر دارید. و این برترین امتیاز است.

ما حرف شما را عملاً آموخته و سعی کرده‌ایم پیاده کنیم می‌توانید از دانش آموزان بپرسید که برخلاف مدارس دیگر که از این دروس بیزار و یا بی تفاوت هستند از ما تقاضا می‌کنند که سال دیگر هم

معلم آنها باشیم.

ولی در مقابل خواسته بحق آنها که کمترین امکانات برای یک دانش‌آموز معمولی است چه رسد به دانش‌آموز گزیده شده (آب سرد-فضا-دستشویی-هوای سرد و گرم) برای زندگی در مدرسه است تا چه رسد به امکانات آزمایشگاهی و دبیر خوب چگونه پاسخ دهیم؟ البته امکانات آزمایشگاهی ما خوب است ولی کفاف دانش‌آموزان را نمی‌دهد. امسال باز هم به تعداد دانش‌آموزان اضافه می‌شود با توجه به اینکه پایه صدای ساختمان سازی و بوی قیر و گردوخاک را هم تحمل کنند.

ما از شما به عنوان پدر، ولی و سرپرست ما و دانش‌آموزان تقاضای رسیدگی به این امر را داریم تا مدارس غیرانتفاعی را به رخ ما نکشند.

باز هم اگر شما بفرمائید تحمل کنند ما آنها را دعوت به صبر و دیدن ابعاد مثبت می‌کنیم.

متشکرم

دبیر دبیرستان فرزندگان تهران

استعدادهای درخشان: نوشته همکار خوبمان را قبول داریم، انشاءاله هر سه مورد تذکر داده شد در سال جاری حل خواهد شد و همینطور قابل توجه فرزگانهای شهرستانی

«به نام خداوندی که همه را از یک نسل خلق نمود»

جناب آقای دکتر اژه‌ای، ریاست محترم سازمان ملی پرورش استعداد‌های درخشان

با سلام و تحیات

اینجانب یکی از دانش‌آموزان دبیرستان شهید آیت الله دستغیب شیراز می‌باشم که این نامه را که برای شما تکرار مکررات است برای گِله از شما می‌نویسم.

من از شهری برای شما می‌نویسم که تا چند دهه پیش دبیرستان دانشگاه آن با داشتن بالاترین درصد رتبه‌های یک و دو رقیمی می‌توان آن را بهترین دبیرستان آن زمان نامید در آن موجود بود اما امروز علی‌رغم تلاش‌های مدیران و دانش‌آموزان و دست اندرکاران آن دیگر در کل استان رتبه‌هایی چون علامه حلی تهران وجود ندارد.

سخن بنده از تبعیض است. بله تبعیض. تبعیض تهران و شهرستان‌ها. نه تبعیض سطح هوش و ...

بلکه تبعیض امکانات و ...

جناب آقای دکتر، آقای ... فرموده بودند که چهارسال پیش در دبیرستان علامه حلی تهران جلسه‌ای ۳۰۰۰۰ تومان حق الزحمه دریافت می‌نمودند و حال از دبیران مدارس ما حق الزحمه‌ای کمتر از $\frac{1}{۴}$ حق الزحمه ۴ سال پیش علامه حلی می‌گیرند. بسیاری از دبیران خوب شهر ما نیز همین حق الزحمه ۳۰۰۰۰ تومان و بیش تر از آن را می‌گیرند اما در کلاس‌های خصوصی خود.

پدر عزیز سمپاد، باید با تأسف بگویم که در شهرمان نه تنها در دبیرستان ما، که در فرزندانگان، توحید ... دانش آموزان با بحران روبرو شده‌اند. در دبیرستان ما دانش آموزان سال‌های اول و دوم با دبیرانی زحمت‌کش اما نه بهترین‌ها سروکار دارند و به نسبت دیگر مدارس درس را خوب می‌آموزند اما به نسبت مثلاً علامه حلی از پایه ضعیف می‌شوند.

دوستان سومی و پیش دانشگاهی بسیاری را می‌بینیم که به کلاس‌های خصوصی متوسل شده‌اند و در پیش دانشگاهی در درس عمومی نیز معلم می‌گیرند که نمونه آن آقایان ... هستند که رتبه‌های یک و دو رقیمی و در مجموع رتبه‌های خوبی کسب کرده‌اند و می‌توان از آقایان ذکر شده یا معلمان خصوصی آنها در این امر پرسید.

اما مورد دوم گله کارهای جنب درسی است (مثلاً روبوکاپ)، دو سال پیش در اولین دوره آن که در سراسر کشور بود با وجود تبعیض امکانات تهران و شهرستان‌ها (همانند داشتن موتورهای ذخیره گروه‌های تهرانی و کمبود موتور در شهرستان‌ها) باز شهرستان‌ها عنوان خوبی کسب کرده‌اند اما حال فقط علامه حلی توانست با آن همه امکانات و هزینه و خبر از مسابقات جهانی در آنها شرکت کند.

دبیرستان شهید دستغیب شیراز

استعدادهای درخشان: پذیرش تیم دانش آموزی در مسابقات دانشجویی عامل مساعدت بود.

به نام خدا

حضور محترم حجت‌الاسلام آقای اژه‌ای دام عزه:

با عرض سلام و آرزوی موفقیت و بهروزی برای جناب عالی به استحضار می‌رساند «اینجانبان دانش آموزان قرآنی سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان (مرکز راهنمایی و دبیرستان فرزندانگان

امین اصفهان) برای دیدار با خورشید تابان ولایت، مقام معظم رهبری، حضرت آیت الله خامنه‌ای لحظه شماری می‌نماییم. با توجه به اینکه در سال‌های گذشته دانش‌آموزان قرآنی سمپاد را به دیدار معظم له، مشرف نمودید از شما خواستاریم امسال نیز جهت برگزاری ملاقات با این رهبر فرزانه و عظیم الشان تمهیدات لازم را مبذول فرموده و ما را به این افتخار عالی و بزرگ مفتخر نموده و از سرچشمه جوشان ولایت دل‌های آرزومند ما را بهره‌مند سازید. آرزوی سلامت و سربلندی برای آن قبله دل‌ها و تندرستی و موفقیت شما، پدر بزرگوار و گرامی سمپاد را از ایزد منان خواستاریم.

«والسلام»

«من الله توفیق»

تاریخ: ۸۱/۴/۶ - پنجشنبه

استعدادهای درخشان: متأسفانه در صورت برگزاری این مسابقات در شهرستانها این درخواست امکان‌پذیر نیست، اگر مسابقات در تهران برگزار شود سمپاد تلاش خواهد کرد این ملاقات صورت گیرد همانطور که سال اولیها در اسفندماه ۱۳۸۰ این سعادت نصیبشان کردند.

به نام خداوند بخشنده مهربان

اینجانب م. س. دانش‌آموزی از دبیرستان شهید اژه‌ای اصفهان هستم. خیلی نیز به ادبیات علاقه دارم و تصمیم دارم در المپیاد سال سوم نیز شرکت کنم. من می‌خواستم یک اشکال از فصلنامه شما بگیرم و آن اینکه به جای شرح شش المپیاد «هگزگون» پنج المپیاد را شرح می‌دهید و المپیاد ادبیات را حذف می‌کنید. درست است که ادبیات در کشور ما مظلوم واقع شده است ولی حداقل شما در فصلنامه خود آن را مظلوم واقع نکنید و آن را شرح دهید و اسامی پذیرفته شدگان مرحله دوم و مدال آورندگان را نیز مثل دیگر المپیادها در فصلنامه درج کنید و اگر فکر می‌کنید دانش‌آموزان سمپاد خیلی شرکت نمی‌کنند غیر از سمپاد نیز این فصلنامه مخاطب دارد و مطالعه و پیگیری می‌شود. این کار را از شما خواستارم. امیدوارم این پیشنهاد مورد قبول واقع شود.

استعدادهای درخشان: دانش‌آموز عزیز حرف شما را گوش کردیم، قبلاً اسامی طلای کشوری ادبیات را چاپ می‌کردیم اینبار کل مرحله کشوری ادبیات را در این شماره چاپ کردیم.

